

pegar até que se detén ao finalizar o voo no lugar de estacionamento e para todos os motores.

3. O tempo máximo de traballo anual do persoal de voo será de 2.000 horas, das cales o tempo de voo non poderá exceder de 900 horas.

Incluíranse nese tempo máximo aqueles supostos que, de conformidade co artigo 8, sexan conceptuais como tempo de presenza e que se determinen nos convenios colectivos.

En defecto de convenio colectivo, só se incluírán aqueles supostos en que o persoal de voo estea á inmediata disposición do empresario, sen realizar función ningunha e en lugar sinalado por este, á espera da asignación de calquera actividade.

O establecido nos parágrafos anteriores enténdese sen prexuízo do disposto no artigo 8.

4. O persoal de voo a que se refire este artigo gozará dun mínimo de 96 días libres ao ano, como descanso semanal e festas laborais, dos cales polo menos sete terán que se gozar cada mes. Durante eses días libres, que lle serán notificados por anticipado, o persoal de voo non poderá ser requirido para ningún servizo ou actividade.

Os ditos días libres non computarán para efectos do previsto no artigo 38 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores.

5. Mediante convenio colectivo ou, no seu defecto, por acordo entre a empresa e os representantes dos traballadores, o tempo máximo de traballo anual deberá repartirse ao longo do ano da forma máis uniforme posible.

6. Sempre que así o soliciten, as autoridades aeronáuticas e os órganos competentes en materia de aviación civil serán informados das actividades programadas do persoal de voo.

7. O persoal de voo gozará dunha avaliación gratuíta da súa saúde con carácter previo á súa incorporación ao traballo e, posteriormente, a intervalos regulares, nos termos do artigo 22 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, e do artigo 37.3 do Regulamento dos servizos de prevención, aprobado polo Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Se é o caso, o disposto no parágrafo anterior entenderase cumprido coa realización dos recoñecementos médicos periódicos exixidos ao persoal de voo das aeronaves civís para a obtención e mantemento da validez das súas licenzas, habilitacións, autorizacións ou certificados, de conformidade co establecido nas normas de aviación civil reguladoras de tales recoñecementos.

Artigo 14 bis. Tempo de traballo e descanso do persoal aeronáutico de terra.

As disposicións comúns contidas nos artigos 8 e 9 deste real decreto serán de aplicación ao persoal aeronáutico de terra na forma en que determinen os convenios colectivos e a normativa en vigor.

Desta forma determinarase a actividade laboral do persoal aeronáutico de terra e o réxime de descansos, con respecto en todo caso ao disposto na normativa en vigor en materia de seguridade aérea.»

Dous. Introdúcese unha nova disposición adicional sexta, coa seguinte redacción:

«**Disposición adicional sexta.** *Incumprimento do tempo de traballo e descanso do persoal aeronáutico.*

Cando a Inspección de traballo e Seguridade Social no exercicio das súas funcións detecte que se produciron incumprimentos das disposicións relativas ás horas de traballo ou descanso do persoal aeronáutico que puidesen afectar directamente a

seguridade das operacións de voo ou da navegación aérea, porao en coñecemento da Dirección Xeral de Aviación Civil para os efectos oportunos.»

Disposición adicional única. *Subsistencia de normas preexistentes en materia de seguridade aérea.*

A Circular operativa 16-B sobre limitacións de tempo de voo, máximos de actividade aérea e períodos mínimos de descanso para as tripulacións, aprobada pola Resolución da Dirección Xeral de Aviación Civil, do 28 de xullo de 1995, e o seu anexo 1, aprobado pola Resolución da Dirección Xeral de Aviación Civil, do 28 de maio de 2001, continuarán sendo aplicables no que non se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira única. *Facultades de aplicación e desenvolvemento.*

Facúltanse os ministros de Traballo e Asuntos Sociais e de Fomento, no ámbito das súas respectivas competencias, para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación deste real decreto.

Dado en Madrid o 20 de febreiro de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro da Presidencia,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

3636 *ORDE PRE/473/2004, do 25 de febreiro, pola que se modifica o anexo I do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, polo que se imponen limitacións á comercialización e ao uso de certas substancias e preparados perigosos (éter de pentabromodifenilo, éter de octabromodifenilo).* («BOE» 50, do 27-2-2004.)

O Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, estableceu unha serie de limitacións á comercialización e ao uso de determinadas substancias e preparados perigosos e foi ditado de acordo coa normativa da Unión Europea que regula esta materia. Esta constitúena a Directiva 76/769/CEE do Consello, do 27 de xullo, «relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros que limitan a comercialización e o uso de determinadas substancias e preparados perigosos» e as súas posteriores modificacións e adaptacións ao progreso técnico.

O citado real decreto experimentou numerosas modificacións no seu anexo I, como consecuencia da evolución da normativa comunitaria na materia e da necesidade de aumentar os niveis de protección da saúde humana e do ambiente.

O anexo I parte 1 do dito real decreto inclúe os distintos puntos que se refiren a determinadas substancias ou preparados perigosos, indicándose as limitacións que as afectan.

A última inclusión de novos puntos foi a dos números 42 e 43, que se aprobou pola Orde PRE/730/2003, do 25 de marzo, que incorporou ao noso dereito interno as

Directivas 2002/45/CE e 2002/61/CE do Parlamento Europeo e do Consello.

A Directiva 2003/11/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de febreiro de 2003, modifica por vixésimo cuarta vez a Directiva 76/769/CEE do Consello respecto á comercialización e ao uso de determinadas substancias e preparados perigosos e regula o éter de pentabromodifenilo e o éter de octabromodifenilo.

Estes compostos úsanse como piroretardantes e demostrouse a súa perigosidade para o ambiente, podendo ademais existir exposición infantil a través do leite materno. As limitacións propostas son consecuencia da súa recente avaliación de riscos a nivel comunitario, e teñen por obxecto protexer a saúde e o ambiente.

Esta orde, que se dita en uso das facultades atribuídas na disposición derradeira segunda do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, incorpora ao noso ordenamento xurídico a citada Directiva 2003/11/CE do Parlamento Europeo e do Consello.

Na elaboración desta disposición foron consultados os sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Sanidade e Consumo, de Medio Ambiente e de Ciencia e Tecnoloxía, dispoño:

Primeiro. Modificación do anexo I do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro.—Engádense ao anexo I parte 1, do Real decreto 1406/1989, do 10 de novembro, polo que se imponen limitacións á comercialización e ao uso de certas substancias e preparados perigosos, os puntos 44 (éter de pentabromodifenilo) e 45 (éter de octabromodifenilo), que figuran no anexo desta orde coas súas correspondentes limitacións.

Segundo. Prórroga de comercialización.—As substancias e os preparados perigosos, así como os artigos que as conteñan, que se indican nos puntos 44 e 45 do anexo poderanse seguir comercializando e utilizando, conforme a normativa actual vixente, ata o 15 de agosto de 2004.

Terceiro. Entrada en vigor.—Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Madrid, 25 de febreiro de 2004.

ARENAS BOCANEGRA

Excmas. Sras. Ministras de Sanidade e Consumo e de Medio Ambiente e Excmo. Sr. ministro de Ciencia e Tecnoloxía.

ANEXO

Denominación das substancias dos grupos de substancias ou de preparados	Limitacións comúns aos puntos 44 e 45
n.º 44 (éter de pentabromodifenilo) (éter de difenilo, derivado pentabromado) C H Br O.	1. Non se poderá pór no mercado ou empregarse como substancia ou compoñente de substancias ou de preparados en concentracións superiores a 0,1 % en masa.
n.º 45 (éter de octabromodifenilo) (éter de difenilo, derivado octabromado) C H Br O.	2. Non se poderán pór no mercado os artigos que conteñan, eles mesmos ou pezas piroresistentes deles, esta substancia en concentracións superiores a 0,1 % en masa.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA E DEPORTE

3715 *REAL DECRETO 334/2004, do 27 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso, accesos e adquisición de novas especialidades nos corpos docentes que imparten as ensinanzas escolares do sistema educativo e no corpo de inspectores de Educación.* («BOE» 51, do 28-2-2004.)

A Lei orgánica 10/2002, do 23 de decembro, de calidade da educación, no número 1 da disposición adicional oitava establece que, entre outras, son bases do réxime estatutario dos funcionarios públicos docentes, ademais das recollidas na Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, modificada pola Lei 23/1988, do 28 de xullo, as establecidas pola Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, as reguladas pola propia lei para o ingreso na función pública docente e a mobilidade dos corpos docentes, e encomenda ao Goberno o seu desenvolvemento regulamentario naqueles aspectos que sexan necesarios para garantir o marco común básico desta función pública docente.

Na mellora da calidade da educación, obxectivo primordial desta lei, o profesorado desempeña un papel fundamental. É a razón pola que se debe pór especial atención nos procesos de selección dos que acceden á función pública docente, de modo que tal selección asegure ao máximo a incorporación dos aspirantes máis idóneos. Para iso, o sistema de selección debe atender a criterios derivados tanto da súa capacidade e preparación, tal como se manifestan nunhas probas, canto da súa experiencia e méritos anteriores que permitan confiar no bo desenvolvemento desa función.

A lei, en diversos preceptos e, en especial, na disposición adicional undécima, regula os elementos fundamentais que deben configurar o sistema de ingreso e accesos na función pública docente, de forma que se proporcione a estes sistemas a homoxeneidade necesaria para garantir a posterior mobilidade dos funcionarios públicos docentes a través dos concursos de traslados de ámbito nacional, previstos igualmente na lei.

Doutra parte, na disposición adicional novena, créanse os corpos de catedráticos de ensino secundario, catedráticos de escolas oficiais de idiomas e catedráticos de artes plásticas e deseño polo que, así mesmo, e de conformidade co disposto na disposición adicional undécima, se regulan os elementos fundamentais que deben configurar o sistema de ingreso e accesos a estes corpos.

Xunto a estas previsións básicas, regúlanse aqueles outros aspectos necesarios para asegurar o normal funcionamento do servizo público educativo.

Esta norma regulamentaria foi obxecto de consulta ás comunidades autónomas, cumpriuse o previsto no artigo 32 da Lei 9/1987, do 12 de xuño, modificada pola Lei 7/1990, do 19 de xullo, de órganos de representación, determinación das condicións de traballo e participación do persoal ao servizo das administracións públicas, e sobre ela emitiu informe a Comisión Superior de Persoal. Así mesmo, foi sometida a informe do Consello Escolar do Estado. En canto ás equivalencias que se declaran na disposición adicional única do regulamento aprobado por este real decreto, o seu contido foi obxecto de acordo previo coas comunidades autónomas.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Educación, Cultura e Deporte, coa aprobación previa da ministra de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 27 de febreiro de 2004,